

*قواعد درس پنجم_ ترجمه‌ی فعل مضارع ۱ (مضارع منصوب) *

در حالت معمولی به فعلهای مضارع، فعل مضارع مرفوع می‌گوییم.

ولی گاهی اوقات قبل از فعل مضارع، حروفی قرار می‌گیرد که هم ظاهر و هم معنی فعل مضارع را تغییر میدهد.

*اگر قبل از فعل مضارع، یکی از حروف ناصبه آمده باشد، به آن فعل مضارع منصوب می‌گوییم.

☞ حروف (ادات) ناصبه عبارتند از :

آن: که / لَنْ: هرگز / حَتَّى, لِ, كَيْ, لِكَيْ: تا، برای اینکه، تا اینکه /

*دققت کنید که حرف "آن" را با "آن" یا "لن" که جزء حروف مشبهه بالفعل (عربی دوازدهم) هستند اشتباه نگیرید.

(آن) از حروف ناصبه‌ی فعل مضارع هست و قبل از فعل مضارع می‌آید ولی "لن / آن" قبل از اسم قرار می‌گیرند.

* دققت کنید که حرف "ل" تنها موقعی حرف ناصبه‌ی مضارع خواهد بود که به معنی "تا، برای اینکه" بوده و حتماً قبل از فعل مضارع آمده باشد.

* حروف (حتی) و (ل) می‌توانند به اسم هم متصل شوند که در اینصورت ادات ناصبه نخواهند بود.

مثال ۱ _ أنا أَعْمَلُ فِي الْمَصَبِعِ مِنِ السَّاعَةِ السَّابِقَةِ حَتَّى السَّاعَةِ الثَّالِثَةِ . مثال ۲ _ هُوَ يُطَالِعُ كَثِيرًا لِلتَّخَرِّجِ مِنِ الْجَامِعَةِ .

* تغییرات ظاهری مضارع منصوب :

الف) در فعلهای بدون شناسه ضمه _____ تبدیل به فتحه _____ می‌شود:

مثال؛ يَذْهَبُ ☞ آن يَذْهَبَ // يُسَافِرُ ☞ حَتَّى يُسَافِرُ

ب) در فعلهای شناسه دار (غیر از جمع مونث) حرف «ن» از آخر فعل حذف می‌شود.

مثال؛ يَشْرِبَانِ «« لَكَيْ يَشْرِبَا // يَكْتُبُونَ «« حَتَّى يَكْتُبُوا

ج) در فعلهای جمع مونث، آخر فعل هیچ تغییری نمی‌کند.

مثال؛ تَجْلِسَنَ «« آن تَجْلِسَنَ // يَرْفَعَنَ «« لَنْ يَرْفَعَنَ

نکات ترجمہ ای

الف) اگر حرف "لَنْ" به اول فعل مضارع اضافه شود، آن فعل بصورت مستقبل منفی (آینده منفی) ترجمه میشود. و بهتر است در ترجمه آن از لفظ (هرگز) استفاده کنیم.

لَنْ يَكُتبْ: (هَرَگزْ) نَخْوَاهِدْ نَوْشَتْ. / لَنْ تَخْرُجْ: (هَرَگزْ) خَارِجْ نَخْوَاهِدْ شَدْ. /

* دقت کنید که این نوع فعل متضاد با افعالی هست که با "سـ" یا "سوفـ" می آیند.

سَيِّدَهُ # لَنْ يَذَهَبُ // سَوْفَ تَشَرَّبُونَ # لَنْ تَشَرَّبُوا.

ب) بقیه ی حروف ناصیه اگر به اول فعل مضارع اضافه شوند، آن فعل را بصورت مضارع التزامی ترجمه میکنیم.

مثال: آن تخلیس: که بنشینی / تا اینکه بنشینی: // کی یقیناً: که بخواند / تا اینکه بخواند. /

حتی تُنْقِيْفُوا: تا اینکه اتفاق کنید. // **لِتَغْسِلُنَّ**: تا اینکه بشوید. / برای اینکه بشوید. / که بشوید. /

ج) برای ساختن مضارع التزامی منفی باید حرف (لا) را بین ادات نصب و فعل مضارع بیاوریم.

مثال ۱ آن **سُافِرَوا** : که مسافت را کنید. ««« آن لا (آلا) **سُافِرَوا** : که مسافت را نکنید.

مثال ۲ **حَتَّى يَخْرُج** : که خارج شود. **حَتَّى لا يَخْرُج** : که خارج نشود.

*اگر «آن» و «لا» یا هم بیانند می‌توانیم آنرا بصورت «آل» بیاوریم.

مثال: *اللّٰهُ تَبَارَكَ وَتَعَالٰى مِنْ حَمَّةِ اللّٰهِ :* که از رحمت خدا نا اميد نشوند.

 t.me/alarabi_alamdar